

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Onderhuidweefsel beschadigd door wormen

Parafilaria

In maart kwam ik tijdens mijn ronde bij een Belgisch-witblauwfokstier die veel bloedingen op de huid vertoonde. Bij het dier waren verschillende druipkaarsachtige strepen van oud en van vers bloed waar te nemen. Het eerste idee was dat het dier zich gewoon gekwetst had.

Nader onderzoek sloot die mogelijkheid uit. Het dier vertoonde ter hoogte van de bloedingen een verdikte huid, die niet pijnlijk leek te zijn. Een microscopisch weefselonderzoek bracht de aanwezigheid van parafilaria aan het licht.

Parafilaria bovicola zijn dunne witte wormen van ongeveer drie tot zeven centimeter lang. Deze wormen nestelen zich onder de huid (subcutaan) ter hoogte van de schouder, romp en hals, waar ze bloedingen veroorzaken. Infectie gebeurt vooral bij grazende runderen.

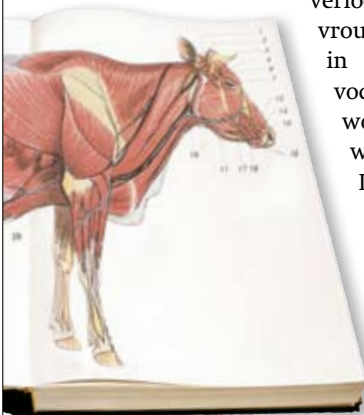
Ontwormingsmiddelen of anthelmintica (ivermectine, doramectine of moxidectine onderhuids toegediend) doden de volwassen wormen niet, maar leggen de productie van eieren stil waardoor de bulten langzaam verdwijnen. Na een pour-onbehandeling was er geen duidelijke verbetering te zien. Voor het effectief bestrijden van parafilariose is er meer nodig dan alleen een ontworming.

Vliegenbestrijding is noodzakelijk aangezien de vlieg als tussengastheer in de voortplantingscyclus van parafilaria fungeert. De toepassing van inspuitbare ivermectinen gecombineerd met een goede vliegenbestrijding en eventueel opstallen blijkt de beste oplossing om de ziekteoverdracht te reduceren.

De encyclopedie **Parafilaria bovicola**

De nematode (worm) *Parafilaria bovicola* behoort tot de groep van de filariata (draadwormen). De reproductie van de worm verloopt via een indirecte cyclus. De vrouwelijke wormen leggen eieren in cysten gevuld met bloederig vocht. De eieren en vrije larven worden opgenomen door vliegen waarin ze evolueren tot larven. De larven worden op de eindgastheer gebracht wanneer de besmette vlieg zich voedt met oog- of wondvocht. Daarna migreren de larven naar het onderhuidweefsel – van de romp, schouder en nek – waar ze volwassen worden.

De ontwikkelingscyclus bedraagt zeven tot negen maanden. Er is sprake van een sluitende diagnose als wormen of eieren van deze parasiet zich in het wondvocht bevinden.

Bij het villen van het dier kan een metallische geur vrijkomen. De economische schade bestaat uit het afkeuren van het vlees waarin de volwassen wormen zitten en uit de huidschade veroorzaakt door de eierproducerende wormen. In de chronische fase zien we dat het weefsel van de huid zich enigszins herstelt, maar deze blijft week en slijmerig. De beschadiging van het vlees lijkt op een letsel door een kneuzing. Deze beschadiging is lichtgeel in de acute fase tot groengeel in de subacute fase.

Waakzaamheid is nodig bij import van dieren uit besmette gebieden. Een tweemaalige behandeling met een ivermectine, bij import en bij het inscharen, gecombineerd met een goede vliegenbestrijding kan het risico reduceren.